

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Sanctos vim sanandi non sibi, sed Christo ascribere, Pauli exemplo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

uerat. Hic audiuit Paulum loquentem : qui intuitus eum, & videns quia fidem haberet, vt saluus fieret, dixit magna voce : Surge super pedes tuos rectus. Et exiit, & ambulabat. Vides miraculum miraculo simile? immò claudum similem claudo? nisi quòd ille à Petro adiutus, & curatus est ad portam templi Ierofolymitani, &

Actor. 3. 1.

vt Beda ait : ille Iudaorum, hic Gentilium typus est, qui à legalis templi religione remoti erant. Quis autem fructus miraculi istius fuit?

Duplex: primus in ipso claudo, qui cùm S. Paulum in publica platea audiret concionantem, vel spe miraculi sanitarisque consequendæ credidit. Hinc dicitur : Et videns Paulus, quia fidem haberet, vt saluus fieret. Vidit nimirum ex vultu, multoque magis ex reuelatione, claudum istum credere, sibi, per virtutem prædicati Christi, salutem tam animi, quàm corporis posse contingere.

Anima curata est prius, quàm corpus, ait S. Chryſostomus. Et Beda: Prior claudus, Iudæico more pecuniam, iste ex fide salutem querit ab Apostolis. Non petebat hic verbis, sed tacitis desiderijs, quæ etiam desideria vultus, oculi, gestus, attentio in audiendo satis probabant.

Alter miraculi effectus erat, vt Lyſtrenſes, Paulum & Apostolos, magnos, Christum autem longè maiorem discerent existimare. Tametsi enim ab initio, more Ethnicorum, errarent, & Paulum ac Barnabam nimis magni facerent, proque numinibus haberent; postea tamen, hac ipsa occasione, quis verus esset Deus, docti sunt, à Iouis & Mercurij aliorumque falsorum Deorum

Actor. 14. 14.

vanitate absterriti. Dicebant enim: Viri, quid hac facitis, qui nobis tamquam Dijs taurum immolare vultis? Et nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis conuerſi ad Deum viuum, qui fecit calum & terram, & mare, & omnia, quæ in eis sunt. Inde ostenderunt, eos hucusque fuisse in errore, & vni Deo debere immolare, cuius virtute claudus rectè ambulauit.

VI.

Actor. 3. 12.

Merito cautioreſ fiunt & Petri, & Pauli exemplo, qui miracula perpetrant, ne ea suæ virtuti ascribant, aut idcirco sibi plaudant. Nam cùm omnis populus ad Petrum & Ioannem concurreret, claudus sanato, stupeſceretque, Videns Petrus respondit ad populum: Viri Israëlita, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus

Abra-

Abram, Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus Patrum nostrorum, glorificavit filium suum IESVM, &c. Paulus autem & Barnabas, cum audirent se pro Dijs haberi, viderentque tauros afferri, & coronas, conscisos tunicis suis, exilierunt in urbas, ut eas ab idololatria hac compellerent, seque homines, non Deos esse demonstrarent. Sic victa est superbia pariter, & mali dæmonis machinatio. Qui quia nihil profecit, diuinos Paulo ac Barnabæ honores deferendo, parcius agendum censuit, eosque per puellam habentem spiritum Pythonem, aggressus est, contentus Dei seruos, non Deos prædicare. Hac subsecuta Paulum, & nos, ait Lucas, clamabat dicens: Isti homines, serui Dei excelsi sunt, qui annuntiant vobis viam salutis. Quid igitur num vel has laudes admisit Paulus? Nec enim parua erant apud eam gentem. Et hoc faciebat multis diebus ancilla femina ventriloqua, ut eam Augustinus, & Tertullianus appellant. Nequaquam voluit à Dæmone nequam laudari Apostolus, sciebat enim eum hac arte aliquid mali quærere, siue ut ijdem, qui laudabantur, hac laude tam speciosa sibi placerent; siue ut alios ad sibi credendum magis alliceret, si tanti viri istud tam luculentum testimonium admisissent; siue ut domicilium suum puellamque retineret, nec inde pelleretur, si illi ea laude placati, ei pepercissent; siue, qua erat sagacitate, prospexit, quam pauci sanæ doctrinæ credituri essent, ut ita aliquando in diuino iudicio, qui testis erat veritatis, aduersus perduelles, contemptoresque illius, testificaretur. Hæc talia, quia cognita erant Apostolo, dolens, & conuersus spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine IESV Christi exire ab ea. Et exijt eadem hora. Plures dolendi caussas habuit, puellæ calamitatem, prauam diaboli voluntatem, fallacem artem magicam, quæ tam multis imponebat. Ejecit igitur dæmonem; & ejecit eo modo, ut constaret, in cuius id nomine fieret. Sicut enim cacodæmon per pythonissam, callidè tacuit de Christo, cuius nomen odio singulari execrabatur; ita Paulus IESV Christi nomen disertissime expressit, ut ostenderet, viam salutis vitamque ipsam æternam consistere in eo, ut omnes cognoscerent, missum à DEO vero, DEVM item verum, IESVM Saluatorem, & Christum, aut Messiam adeò à Iudæis expetitum, atque expectatum, cuius potentia soloque no-

H h

mine

Act. 14. 12.

Act. 16. 16.

S Augustin.
li. 2. de doctr.
Christ. c. 23.
Tertull. lib. 4.
contr. Mar-
cion. c. 25.

mine impurus spiritus ab usurpata sede se proripere cogeretur. Ita eliminatus est puella malus habitator, vel nolens nomen magnum fecit, in quo fuit eliminatus. Luculentiū adhuc cæci, per nomen IESV, à Paulo illuminati exemplum recenset Hilduinus in vita eius, quod breuitatis causa, omitto, quia vita illa est in manibus omnium.

Apud Sur.
9. Octob.

VII.

Act. 19. 10.

Longum esset, si vellem omnia Pauli miracula perconsere, quibus animas ad veritatem Euangelij adunxit. Paucis verbis multa significauit Lucas, vbi dixit, eum tum in synagoga, tum in schola Tyranni cuiusdam quotidie disputasse, & adunxit: *Hoc autem factum est per biennium, ita ut omnes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Iudai atq; Gentiles. Virtutesq; non quæstibet faciebat DEVS per manum Pauli*; ne lingua sola minus virium haberet; sed ut à miraculis pondus accederet ad orationem illius.

Qualia autem, & quanta miracula? Ita ut etiam super languidos deferrentur à corpore illius sudaria, & semicinētia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. Vsq; adeo non manus tantum illius salutiferæ erant, sed etiam panni. Sudaria, Glossa Interlinearis intelligit, quibus laborantium sudor extorquitur. Semicinētia Historia scholastica vult esse vestes ex uno latere pendentes, vel zonas, siue vestes nocturnas, vel genus sudarij, quo Hebraei utuntur in capite. Differre hæc à sudarijs longè probabilius est, & videntur esse è lino, aut è pellibus, ea vela, quæ à renibus circumligando demittuntur, ab ijs, qui in opificio, aut alio ministerio versantur, ad cauendas & arcendas à vestibus sordes, & simul etiam ad extergendum subinde vultum, sicut opifices facere videmus. Quali fortasse linteo etiam Christus se præcinxit, discipulorum pedes loturus. Quanta hæc potentia? *linteæ ad humores faciei, ut sudores, mucus, lachrymas abstergendas destinata; pannus manualis, corium sordibus maculatum, rapiuntur, & vulneribus, vlcerebus, morbis imponuntur, fiuntque omni pharmaco efficaciora medicamenta.* Nam quibus admouebantur, *recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur.* Quis hic videns tantam vim reliquiarum, non se jungat illi Ecclesiæ, quæ docet Sanctorum reliquias esse venerandas? S. Chrysostr. addit; Paulum sua ymbra non tantum morbos æquè ac Petrum depulisse,

Ioan. 13. 4.

Act. 19. 12.

S. Chrysostr.
hom. 8. in epi
ad Rom.

depulisse,